

L'enseignement bilingue en Turquie : Entre tradition et nécessaires évolutions

Η δίγλωσση διδασκαλία στην Τουρκία: Ανάμεσα στην παράδοση και την αναγκαία εξέλιξη.

Πάνω από δύο χιλιάδες μαθητές φοιτούν σε δίγλωσσα σχολεία της Τουρκίας με δεύτερη γλώσσα διδασκαλίας τη γαλλική (Galatasaray, Lycée Tevfit Fikret, Lycées anatoliens), τα οποία, αν και χαρακτηρίζονται από ποικιλομορφία διδακτικών μεθόδων και οργάνωσης, έχουν ένα κοινό σημείο: είναι δημόσια και βασική προϋπόθεση εισαγωγής σε αυτά, είναι η επιτυχία στις εξετάσεις. Τα προβλήματα εντοπίζονται κυρίως στα αναλυτικά προγράμματα σπουδών και τις πιστοποιήσεις που είναι στην τουρκική γλώσσα, στη μετάφραση των σχολικών εγχειριδίων (και στις όποιες προσαρμογές και δυσκολίες αυτό συνεπάγεται), καθώς και στο τεράστιο πρόβλημα της πρόσληψης και επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών.

Ο J.Duverger θεωρεί πως, η επέκταση του δίγλωσσου εκπαιδευτικού συστήματος στην ανώτατη εκπαίδευση (Πανεπιστήμια: Galatasaray, Marmara) - σε συγκεκριμένες ειδικότητες- αποτελεί, μετά από μακρά παράδοση, σημαντική καινοτομία και δίνει ουσία και νόημα στη δίγλωσση διδασκαλία.

Στο δεύτερο μέρος του άρθρου, ο Hüsnü Arslan αναφέρεται συγκεκριμένα στα Lycées anatoliens (δημόσια λύκεια, που προσφέρουν δίγλωσση διδασκαλία στην τουρκική και αγγλική, γαλλική, ή γερμανική γλώσσα), τα οποία στην αρχή της λειτουργίας τους, το 1998, δέχονταν μαθητές από την πρώτη γυμνασίου. Τα παιδιά αυτά, όταν έφταναν στο λύκειο και μετά από εντατικά μαθήματα (1-2 χρόνια προπαρασκευαστικά και 3 χρόνια στο γυμνάσιο) είχαν πλέον ένα αρκετά ικανοποιητικό επίπεδο στη γαλλική γλώσσα και έτσι προσαρμόζονταν εύκολα στο δίγλωσσο πρόγραμμα μαθημάτων.

Η αλλαγή όμως της οργάνωσης των σπουδών στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ανέτρεψε το σκηνικό: Οι μαθητές που εισάγονται πλέον στα τμήματα γαλλικών των Lycées anatoliens, συχνά δεν γνωρίζουν τη γαλλική γλώσσα. Για το λόγο αυτό, παρακολουθούν εντατικά- για ένα ή δύο χρόνια- μαθήματα γαλλικών, πριν να συνεχίσουν τις σπουδές τους στο Λύκειο. Και εδώ, επειδή πρόκειται για τόσο δύσκολο εγχείρημα λόγω πίεσης χρόνου, τίθεται ιδιαίτερα το θέμα της επιμόρφωσης των εκπαιδευτικών αναφορικά με τη διδασκαλία της γαλλικής ως ξένης γλώσσας. Τα προβλήματα είναι πολλά: απαρχαιωμένες μέθοδοι διδασκαλίας, έλλειψη αυθεντικού οπτικοακουστικού υλικού κτλ.

Κλείνοντας, ο Hüsnü Arslan, επικροτεί την ύπαρξη των σχολείων αυτών που λόγω του δημοσίου χαρακτήρα τους, δίνουν ίσες ευκαιρίες στη μόρφωση. Επιπλέον, θεωρεί πως, ουσιαστική επιμόρφωση των καθηγητών της γαλλικής μπορεί να γίνει μόνο στα πλαίσια μιας πραγματικής εκπαιδευτικής πολιτικής, που θα πηγάζει από το γαλλικό κράτος.